

[Duetoff]

bejde og den brede diskussion bagved, må det vel betyde, at alle i de partier, der står bag, rent faktisk er villige til at give sig bare en lille smule.

Peter Hansen-Nord (V):

Hvad Fremskridtspartiets idé er med dagens forespørgsel, kan der være flere indgangsvinkler til. Vi tror ikke i Venstre, at forespørgslen er udtryk for et ønske om at få oplysning om de imponerende produktionsresultater, den store efterforskningsindsats, de opmuntrende reserveopgørelser eller de flotte prognoser, indsatsen i Nordsøen afspejler. Skulle det i modsat fald være tilfældet, har ministeren i sin besvarelse på udmærket vis redegjort for disse opmuntrende resultater, ligesom hr. Kim Behnke givetvis selv har studeret dem i Energistyrelsens redegørelse fra forrige uge om Danmarks olie- og gasproduktion i 1991. Det går – med statsministerens berømte ord – ufattelig godt i Nordsøen.

Til gengæld kunne man tænke sig, at Fremskridtspartiet som punkt 1 ønsker at diskutere, som vi har gjort, multifaseledningen i Nordsøen, som punkt 2 det kommende koncessionsdirektivs indhold og eventuelt som punkt 3 DONG's regnskab og selskabets fremtid set i lyset af disse Nordsøaktiviteter.

For at tage multifaseledningen først var den som bekendt genstand for lange og indviklede politiske forhandlinger, som resulterede i en godkendelse, som ansøgeren ikke ville acceptere. Venstre er derfor af den opfattelse, at sagen er afsluttet, og indtil der måtte komme andre signaler fra partierne bag undergrundsløven og en ny ansøgning, er det som bekendt godkendelsen fra 1990, der er gældende.

Vedrørende det kommende koncessionsdirektiv og vilkårene i de eksisterende udbudsrunder og en kommende fjerde udbudsrunde tilhører Venstre det energipolitiske flertal, der er åbent over for en liberalisering i EF, men samtidig føler et tungt ansvar for den energipolitik, der har været ført i Danmark de sidste 15 år, og de aftaler, der gennem denne årrække er indgået, og som på forunderlig vis gennem politiske forhandlinger og kompromiser har gjort dansk energipolitik til en måske ikke særlig velmagende sammenkogt ret af en del centralisme og en hel del planøkonomi. Det må derfor være vores opgave i forhandlingerne om

et kommende koncessionsdirektiv at varetage nationale interesser så langt, som buksene nu kan holde. Der er altså tale om statsministerens berømte lange, seje træk, hvor det ikke skal skorte på interessen for langsomt og stabilt at få vendt udviklingen til en mere markedsorienteret økonomi. Jeg er i øvrigt overbevist om, at indholdet i dette direktiv vil blive genstand for mange interessante energidebatter i Folketinget, når vi skal have det implementeret i dansk energilovgivning. Jeg vil også lige, som hr. Kim Behnke var inde på i sin tale, her gøre opmærksom på, at regeringen som bekendt – forhåbentlig også for hr. Kim Behnke – har søgt om fritagelse efter artikel 3 i indkøbsdirektivet. Danmark følger altså således Storbritannien og Holland i disse sager.

Det tredje punkt, som jeg kort kunne tænke mig at Fremskridtspartiet måske ville have diskuteret, kunne have været det her omtalte koncessionsdirektivs følgevirkninger på DONG's kommende regnskabsresultater. Jeg mener, at det på nuværende tidspunkt ville mangle substans, og at det ville være som at lade, om jeg så må sige, blinde snakke om farverne. Så indholdet i et kommende koncessionsdirektiv mener jeg vi skal lade ligge, selv om det er meget spændende at lave scenarier om.

Jeg synes, at det også bør nævnes i dag, at vi kan glæde os over DONG's pressemeddelelse om regnskabsresultatet for 1991, som på stort set alle områder viser fremgang og ender i et overskud på 301 mio. kr., en forbedring i forhold til overskuddet i 1990 på 198 mio. kr.

Endelig skal jeg sige, at Venstre ikke kan stemme for Fremskridtspartiets dagsorden.

Riishøj (SF):

Den debat, vi har i dag, er nok en afspejling og i nogen grad en gentagelse af de hidsige diskussioner, der var for et par måneder siden, da vi havde hele sagen om A. P. Møller, og den skal jeg ikke gå ind i, da jeg ikke rigtig kan se, at der er kommet de store, nye argumenter frem.

SF's linje i spørgsmålet om Nordsøen og Nordsøolien har været klar fra starten. Vi har stået for det standpunkt, at det må være rimeligt, at samfundet, statskassen, dvs. os alle sammen, får en rimelig andel i indtægterne, og at der er en overordnet samfundsmæssig styring af indvindingstakten og af udbudsvilkåre-